

CESTOVÁNÍ PO ČR KRKONOŠE

Text: Tomáš Rezek

DO ZASNĚŽENÉHO HARRACHOVA nejen za posledním mamutem

V zimě se Harrachov mění v lyžařský ráj. Pokud do horského města, kterému se přezdívá perla Krkonoš, zavítáte na lyže, byla by škoda strávit veškerý čas jen na sjezdovkách nebo v bílé stopě. V Harrachově najdete i zajímavé památky a muzea. A když vám zima bude zalézat za nehty, ohřát se můžete v místní sklárně.

Do Harrachova vás po kolejích doveze moderní motorák RegioSpider. Vystoupíte z něj na harrachovském nádraží, které se nachází v místní části Mýtiny. U nádraží nepřehlédněte modrou informační tabuli, z níž se dozvíte, že osada Mýtina patří do roku 1959 Polsku. Součástí Čech – a Harrachova – se stala až v rámci dodatečného vyrovnání hranic. Vedle tabule stojí také mapa západních Krkonoš. Jejím prohlížením se ale zbytečně moc nezdržte, tedy pokud nechcete, aby vám ujela navazující městská autobusová linka 943. Tzv. Harrabus čeká pod nádražím na cestující z vlaku, aby je dopravil do dva kilometry vzdáleného centra města nebo třeba až k lanovce v Rýžovišti. Jízdní řád Harrabusu najdete na webu info.harrachov.cz (Doprava – Autobusové spoje). Pojedete-li si do Harrachova zalozovat, jízdenku na vlak nevyhazujte. Po předložení vybraných jízdenek ČD poskytují v harrachovském skiareálu slevu 20% na dvoudenní skipasy (více na www.cd.cz/cdski).

Za skleněnou krásou

Harrabus zastavuje i u sklárny na Novém Světě. Harrachovská sklárna je v provozu od roku 1712, a je tak nejstarší činnou sklárnou v Čechách. Součástí jejího areálu je restaurace s minipivovarem, kde servírují výtečné pivo, k jehož výrobě používají vodu z vlastního pramene, jenž byl ohraničen hraběcí rodinou Harrachů před více než 150 lety. Z pivovarské restaurace lze prosklenou stěnou sledovat ruční výrobu skla

S hlavní hutní halou sklárny sousedí minipivovar s restaurací, z níž je možné prosklenou stěnou sledovat práci sklářů.

v přilehlé hutní hale. Odpoledne je možné z restaurace vyjít i na ochoz hutní haly, kde z pecí sálá příjemné teplo. Zájemci mohou také absolvovat prohlídku výrobních provozů sklárny s průvodcem. Na exkurzi se ale raději předem objednejte. V areálu sklárny také najdete muzeum, v němž je k vidění více než pět tisíc exponátů vyrobených v místní sklárně. Část muzea vyplňuje expozice mapující historii lyžování v Harrachově. Její hlavní atrakcí je 120 cm vysoký pohár, který vyrobili místní skláři pro vítěze mistrovství světa v letech na lyžích v roce 1983.

Dominanty na Čertově hoře

Vedle sklárny stojí kaple sv. Alžběty. K zajímavostem této svatyně patří nejen oltář

s benátskými zrcadly, ale i unikátní, 50 cm vysoký skleněný zvon, odlitý v roce 1916 ve zdejší sklárně. V Harrachově se nachází také kostel sv. Václava s částečně skleněným oltářem z roku 1864. Zatímco jiným městům vévodí kostelní věže, Harrachov má jiné dominanty – velké skokanské můstky na Čertově hoře. Vedle skokanského můstku s kritickým bodem 120 m se nachází mamutí můstek pro lety na lyžích. Dokončen byl v roce 1980 jako šestý a zatím poslední „mamut“ na světě. Rekord harrachovského mamutího můstku drží Fin Matti Hautamäki, který tady v roce 2002 doletěl až k 214,5 m. Televizní věž rozhodčích u skokanských můstků se využívá i pro Bungee Jumping, a to po celý rok. Pokud jste vyznavači adrenalinových zážitků, v únoru a březnu máte možnost si skočit z 36 metrů vysoké ocelové konstrukce ve výšce 145 m nad městem každou středu a sobotu.

Vodopád nebo ledopád?

V centru města najdete městský úřad s turistickým informačním centrem. V něm získáte mapky a prospekty s tipy na výlety. Jeden výlet byste měli určitě absolvovat. Kdo totiž neviděl Mumlavský vodopád, jako by v Harrachově nebyl. K vodopádu dojdete z Harrachova asi za půl hodiny, doveďte vás modrá turistická značka. Mumlavský vodopád patří k nejpůsobivějším u nás. Voda tu padá přes skalní bloky z výšky necelých deseti metrů, a to v šířce celého koryta řeky. Pod vodopádem vytvořila řeka tzv. čertova oka – mísy, které voda a kamínky stále prohlubují. V zimě získává krásu vodopádu novou dimenzi, mráz ho promění v úchvatný ledopád. ■

Zajímavostí kaple sv. Alžběty je půlmetrový skleněný zvon odlitý v roce 1916 v místní sklárně.

Na Čertovu horu se můžete vyvézt z centra města čtyřsedačkovou lanovkou.

Foto: archiv města Harrachov

Spojení

Vlakem do Harrachova

Přímými vlaky se můžete svést do Harrachova z Liberce, Jablonce nad Nisou nebo třeba Tanvaldu (více se o trati č. 036 dočtete na str. 30 a 31). Nevíte, jakou jízdenku ČD si koupit? Ať už pojedete odkudkoli, nejvýhodnější jízdenku ČD vám automaticky nabídne e-shop ČD (www.cd.cz/eshop). Pokud máte chytrý telefon nebo tablet, lze si do něj stáhnout aplikaci Můj vlak, která nabízí stejnou službu. Po vyhledání spojení máte možnost si přes tuto aplikaci zakoupit jízdenku vhodnou pro vaši cestu.

HARRACHOV Nejzajímavější místa

Foto: Dan Hrošek

- 1** Na místě harrachovské sklárny na Novém Světě stávala huť už v roce 1712. Skláře můžete pozorovat při práci z přilehlé pivovarské restaurace. V areálu sklárny se také nachází muzeum skla.

Foto: © Avery Structure | Dreamstime.com

- 2** Dominantou města je areál velkých skokanských můstků na Čertově hoře, vybudovaný v letech 1978 až 1983. Nejstarší skokanský můstek byl v Harrachově (Harrachdorfu) postaven už v roce 1920.

Foto: © Bělu | Dreamstime.com

- 3** K nejvyhledávanějším turistickým cílům západní části Krkonoš patří Mumlavský vodopád. Nad vodopádem stojí výletní restaurace Mumlavská bouda, postavená v roce 1879 hrabětem Harrachem.

Foto: © Paveš | Dreamstime.com

- 4** V roce 2003 bylo v Harrachově otevřeno hornické muzeum a zpřístupněna kilometr dlouhá prohlídková štola. Zájemci tak mají možnost poznat, jak náročná byla práce ve zdejších rudných dolech.

SOUDOBA ARCHITEKTURA V ČR

Zvonička na Vlašských Boudách

O d podzimu 2015 mají Krkonoše další turistickou atrakci. Uprostřed osady Vlašské Boudy, která se nachází nedaleko Pece pod Sněžkou, byla postavena nová dřevěná zvonička. Vznikla na podnět manželů Otrubových, kteří na Vaňovkách – jak se horské osadě také říká – vlastní chatu Polárka. Na stavbu přispěli ale i další soukromí dárci. Základy zvoničky tvoří kamenné zdivo z historického domu na trutnovském Krakonošově náměstí, na stěny a střechu se použilo dřevo z krkonošských smrků, šindele jsou z modřínu. Důležitou součástí zvoničky jsou dekorativní prvky. Na zadní stěně jsou mezi trámy vloženy skleněné proužky, jimiž dovnitř proniká přirozené denní světlo a vytváří působivé efekty. V interiéru také zaujmou skleněné suky nebo – chcete-li – křišťálové hvězdy a dřevěné reliéfy letící holubice či šestilisté růžice. Ve zvoničce samozřejmě nemůže chybět zvon. Další kovářskou prací je kříž na střeše. Zvonička na Vlašských Boudách slouží nejen místním jako místo pro rozjímání. Kolemjdoucí v ní také najdou úkryt před nepřízní počasí.

Autor: ing. arch. Jana Krákorová

Dokončení projektu: 2015

Dodavatel: Jaroslav Bím, Jiří Bím

Investor: Tomáš Otruba, Martina Otrubová

Připraveno ve spolupráci se soutěží:

STAVBA
ROKU

Buková

Muzeum výroby hraček

vodní nádrž
Josefův Důl

Josefův Důl

ROZHLÉDNI SE PO KRAJI

Špičák cílem nejen pro lyžaře

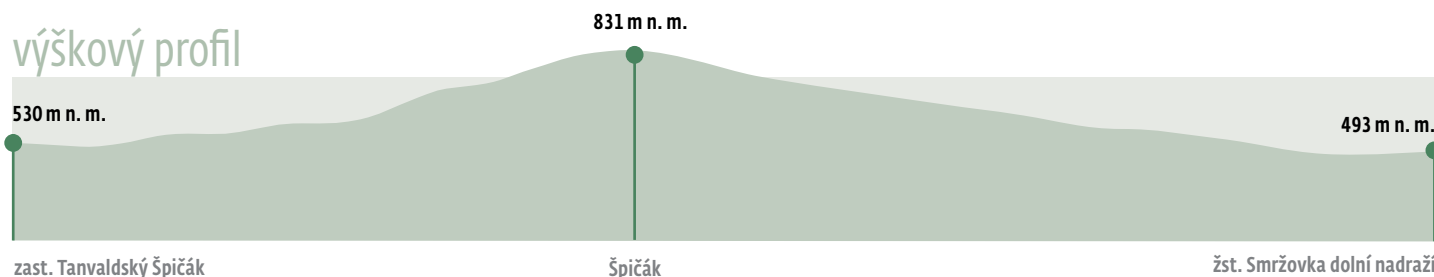
Zatímco v lednu byl naším cílem v této rubrice Špičák u Železné Rudy, tentokrát vás pro změnu zveme na vyhlídku z Tanvaldského Špičáku. Jeho historie ani panorama si v ničem nezadá se šumavským jmenovcem.

Text a foto: Michal Málek

Stejně jako Špičák na Šumavě i Tanvaldský Špičák patří mezi významná tuzemská lyžařská centra. Jako populární turistický cíl, kterým se stal již koncem 19. století, nezklame v žádném z ročních období. Tehdy byl vrchol Špičáku bez lesního porostu a vinuly se jím pouze vyšlapané pěšinky. Po nich stoupali první výletníci, čehož záhy využili někteří podnikaví majitelé zdejších pozemků rozděl-

lených do mnoha úzkých pásů. Vystavěli zde dřevěnou boudu, ve které se bylo možné po zdolání kopce občerstvit lahvoým pivem. Nápad s prodejem občerstvení se rychle ujal, a tak zanedlouho vyrostla opodál další chatka. Coby přírodní vyhlídka dobře posloužila dodnes přístupná Fanterova skála. Přesto časem začaly sílit snahy o výstavbu kamenné restaurace s rozhlednou. Prvním iniciátorem se stala albrechtická sekce Německého horského spolku pro Ještědsko a Jizerské hory.

výškový profil

zast. Tanvaldský Špičák

Špičák

žst. Smržovka dolní nadraží

Holubník

Albrechtice

Jizera

Bukovec

Bohužel kvůli přehnaným požadavkům některých vlastníků ze stavby nakonec sešlo. Po požáru původních výletních bud se nakonec postavila dřevěná chata s restaurací, která se jmenovala Stará bouda. Ta sice slavila úspěch v podobě 64 hektolitrů piva vypitého za jednu sezonu, bohužel záhy též lehla popelem.

Současná rozhledna z roku 1909, která je dílem jabloneckého architekta Roberta Hemmricha, byla postavena jako samostatně stojící budova. Celkem 14 metrů vysoká vyhlídková plošina, na kterou se dostanete po 69 schodech, umožňuje kruhový výhled na Jizerské hory a Krkonoše. Rok poté byla dostavěna i restaurace. Během výstavby se dělníci potýkali s nedostatkem vody, kterou sem museli vynášet ve vědrech. Problémy se zásobováním vodou vyřešily až pozdější úpravy ve dvacátých letech, kdy byla dále navýšena kapacita budovy včetně osmi nových hostinských pokojů.

Na Špičák je možné vystoupat po zeleně značené turistické trase, jež vede kolem dolní stanice sedačkové lanovky. Ta je samozřejmě možnou alternativou pro ty, kteří se nechtějí hned zkraje výletu zadýchat. Při bohaté sněhové nadílce je pro pěší nutné zvolit neznačenou trasu skrz Albrechtice směrem

na Desnou a na konci obce odbočit po modré do lesa. Na lanovku v zimním období totiž můžete pouze s lyžařskou výbavou.

Během zimní sezony, kdy je hora především lyžařským cílem, je přístupnost rozhledny omezena. Existuje ale možnost předem se dohodnout na zpřístupnění. Přesto i ti, kdo na Špičák vyrazí na poslední chvíli, nejsou díky Fanterově skále o pěknou vyhlídku ochuzeni. Před čtyřmi lety byl lesní porost, který zde od počátků turistiky na Špičáku stačil výrazně zhoustnout, prořezán, a opět je tak možné shlížet do kraje, byť pouze severovýchodním směrem.

Zpátky je možné sejít buď stejnou trasou, nebo pokračovat z rozcestí Pod Špičákem po modré do Smržovky k Dolnímu nádraží. ■

Špičák

Výška: 831 m n. m.

Výhled: Jizerské hory, Krkonoše, Ještěd, vodní nádrž Josefův Důl, Kozákov, Jablonec nad Nisou

Vrchol: rozhledna s restaurací a ubytováním, konečná lanovky

Nejbližší zast.: Tanvaldský Špičák

Výstup: snadný/středně těžký

spojení

Tanvaldský Špičák

Z Prahy rychlíkem s přestupem v Tanvaldu a Smržovce

Z Hradce Králové a Pardubic rychlíkem s přestupem v Železném Brodě, Tanvaldu a Smržovce

Z Liberce osobním vlakem s přestupem ve Smržovce

ČESKEM PO ZNAČKÁCH

JILEMNICE ZNÁMÁ NEZNÁMÁ aneb po žluté a červené za poznáním

Po nejzajímavějších místech Jilemnice vás provede 7,5 km dlouhá naučná stezka. Leták ke stezce s názvem Jilemnice známá neznámá získáte v informačním centru na Masarykově náměstí. Z hlavního jilemnického rynku se můžete vydat na trasu s 18 zastaveními po žlutém turistickém značení.

Kaple sv. Isidora se zázračným pramenem

Pod vrchem Kozinec stojí kaple sv. Isidora z roku 1719. Traduje se, že byla postavena na místě zázračného uzdravení kožešnického tovaryše. Tomu se prý zjevila Panna Maria a poradila mu, aby si nemocné oči umyl ve studánce. Voda z pramene pod kaplí se dříve sváděla potrubím do města – hlavně do zámeckého areálu a městských kašen. Několikrát upravovaný vodovod sloužil městu ještě v 70. letech minulého století.

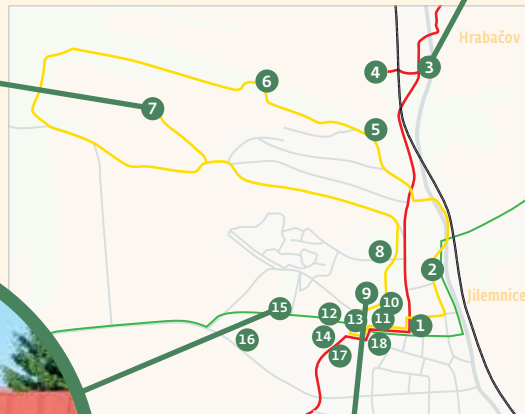

Dům legendárního lyžaře Bohumila Hanče

Nejslavnější český lyžařský závodník před první světovou válkou Bohumil Hanč žil v Hrabačově, části města Jilemnice, v domku č. p. 771. Bohumil Hanč tragicky zahynul společně se svým přítelem Václavem Vrbatou při mezinárodním závodu v běhu na lyžích na 50 km v roce 1913. Jeho životní příběh se stal námětem románu Synové hor, který napsal František Kožík a jenž byl pod stejným názvem v roce 1956 zfilmován.

Zastavení naučné stezky Jilemnice známá neznámá

1. Masarykovo náměstí
2. Rodný dům Jaroslava Havlíčka
3. Dům, kde žil Bohumil Hanč
4. Hrabačovská zvonička
5. Kaplička sv. Anny
6. Vyhlídka na Kozinci
7. Kaple sv. Isidora
8. Zámecký park
9. Zámek
10. Budova gymnázia
11. Kostel sv. Vavřince
12. Budova bývalé dívčí školy
13. Busta Josefa Hanuše
14. Šaldův statek
15. Zvědavá ulička
16. Městské hřbitovy
17. Sokolovna, sportovní stadion, plavecký bazén
18. Tyršovo náměstí

Roubenky ve Zvědavé uličce

Unikátní soubor lidové architektury najdete ve Zvědavé uličce. Ta si vysloužila své jméno podle charakteristického umístění roubených chalup. Domky v této uličce byly postaveny po požáru města v roce 1788 většinou tak, aby z nich bylo vždy alespoň jedním oknem vidět směrem na náměstí a zvědaví chalupníci mohli sledovat dění ve městě. Součástí Zvědavé uličky je také Šaldův statek se stylovou nekuřáckou restaurací.

Zámek a pivovar s Krkonošským muzeem

V jilemnickém zámku a přilehlé budově bývalého pivovaru si můžete prohlédnout expozice Krkonošského muzea. Jedna z nich nazvaná Ze života českého kavalíra je věnována hraběti Janu Nepomuku Harrachovi (1828–1909), další poutavou formou seznamuje s vývojem lyžování na našem území do roku 1938. Jedinečným exponátem je mechanický ozvučený betlém Jáchyma Metelky se 142 pohyblivými figurkami.

MÍSTNÍ MĚNKY

Michaela Bugrisová #BackPackLady

Jsem vášnivá cestovatelka, která miluje lidi, autentičnost, tradice a dobré jídlo. Zavedu vás na méně známá, či skoro zapomenutá místa a veselice a ochutnáte se mnou místní speciality.

KRKONOŠSKÁ KUCHYŇ

zahřeje v žaludku i na duši

Venku mrzne, uvnitř praská dřevo v krbu. To pravé teplo ale vytváří přátelský a správně ztřeštěný personál v čele s kuchařem Radkem, který vám připraví hned několik ryze lokálních jídel. A na závěr bude i dezert připomínající modlitební knížku.

Na internetu je to samá kladná referen-
ce a óda na kuchaře, a tak si ho jedu
otestovat na vlastní jazyk. Podhorská obec
nedaleko Sněžky, Horní Maršov, se skrývá
pod bohatou sněhovou nadílkou. Cesta
do Penzionu U paní Berty není od zastávky
autobusu příliš dlouhá, ale já se ještě musím
přece proběhnout ve sněhových závějích.
Hurá! Z dospělých žen se rázem stává malá
holka. Sníh lítá všude, i do bot. Asi po ho-
dině vcházím do útulné restaurace, kterou
vyhřívá krb. Odložím si k němu prohrát boty
a dostávám místo nich pantofle. Wow. Hned
od první vteřiny se tady cítím jako doma.
Kuchař Radek mě vítá pevným stiskem ruky
a pomáhá mi vybrat z jídelníčku. Krkonoš-
ských specialit nabízejí hned několik. Porce
mi prý namixuje tak, aby mě z toho nekleplo.

Základem jsou brambory

Začínám teplou polévkou. Krkonošské kyselo
mi přijde zvláštní tím, že se vaří z chlebového
kvásku, který mu dodává potřebnou kyselost.
Další pokrmy už kuchař připravuje před mýma
očima v kuchyni. Surovinový základ se zdá být
pro všechna krkonošská jídla podobný. Vařilo
se zejména z brambor a i ty jsou při výrobě
dalších pokrmů potřeba. Holeček s podmáslím
je v podstatě jenom brambor vařený ve slupce

Proč modlitbičky?

Modlitbička je originální
druh perníku inspirova-
ný modlitební knížkou,
kterou svíraly ženy
v dlaních při návratu
z nedělní bohoslužby.
Zdobení půlkou man-
dle symbolizuje křížek
na modlitební knížce.

s kysaným zelím, cibulí, máslem a kmínem.
Toto na první pohled jednoduché jídlo chutná-
lo přesto skvěle. Radkovou předností je totiž
dochucování jídel, která pod jeho taktovkou
nemají chybu. Jídelní trojboj uzavírám sejkou-
rami, krajovými bramboráky se švestkovou
klevelou. „Radku, uděláme na závěr fotečku,
i s kuchařskou čepicí!“ zavolám na něj a on si
na hlavu pohotově nasadí černého kulicha.

Perníková kouzla

V závěru dne ochutnávám vyhlášené perní-
kové modlitbičky z Miletína. To je vám taková
pochoutka, že bych ji mohla jíst každý den.
Perníček ozvláštňuje náplň z pražených ořechů
a vrstva cukrové polevy zdobená mandlí. Ale
pozor. Na miletínském náměstí je můžete
koupit hned od dvou různých konkurentů, Er-
bena nebo Laušmana. Místní důchodkyně mě
posílá do tradiční Erbenovy cukrárny, která je
má údajně lepší. Přesto vyzkouším modlitbičky
od obou cukrářů a musím jí dát za pravdu.
Obojí jsou sice vynikající, ale ty tradiční Erbeno-
vy Miletínské modlitbičky mi přišly více nadý-
chané, sice o málo dražší, ale větší a chuťově
lepší. Sladí se prý výhradně medem. A pokud už
v Erbenově cukrářství budete, nezapomeňte
ochutnat Erbenovy perníkové koule. Jsou tak
dobré, že se vždy rychle vyprodají, a ne vždy je
seženete. Já to našťásti stihla, juch! ■

Z OKNA VLAKU

Parní lokomotiva Adolf

← → Liberec – Liberec-Rochlice

Zašlou slávu parních lokomotiv připomínají nejen nostalgické jízdy nebo muzejní expozice, ale také jejich pomníky. Jeden takový najdete i u libereckého nádraží. Z vlaku můžete zahlédnout vlečkovou parní lokomotivu vyrobenou v roce 1882 u firmy Krauss v Mnichově. Až do roku 1974 sloužila na vlečce cukrovaru v Úžicích. Jmenuje se Adolf – po majiteli cukrovaru. Vlečkové lokomotivy totiž většínou nebyly označovány číslem, ale dostávaly jména.

0
km

Zauhlovací a vodárenská věž

← → Vesec u Liberce – Vratislavice n. N.

Jednou z dominant Vratislavic nad Nisou je šedesátimetrová zauhlovací a vodárenská věž, postavená v letech 1916 až 1918 jako součást areálu někdejší továrny na koberce Ignaz Ginzkey. Stavbu projektoval významný rakouský architekt Leopold Bauer. Věž a další části průmyslového areálu byly v roce 2015 prohlášeny za kulturní památku. V současnosti se spolek AvantgArt snaží věž zvanou Zauhlovačka oživit a vytvořit v ní unikátní kulturní centrum.

5
km

Jablonecké dominanty

← → Jablonec n. N. – Jablonec n. N. centrum

V Jablonci nad Nisou mohou cestující nastoupit do vlaku nebo z něj vystoupit na čtyřech místech. Trať město protíná, a z okna vlaku si ho tak můžete dobře prohlédnout. Věvodí mu hlavně tři věže. Jedna patří pseudogotickému kostelu Dr. Farského, druhá kostelu Nejsvětějšího srdce Ježíšova, který byl postaven na Horním náměstí v letech 1930–1931, a třetí je věž obdélníkové pětipatrové radnice, funkcionalistické budovy na jabloneckém Mírovém náměstí.

13
km

Z Jizerských hor do Krkonoš PO NAŠÍ NEJSTRMĚJŠÍ ŽELEZNICI

Při jízdě vlakem z Liberce do Harrachova cestujete mezi dvěma světy. Z města s uspěchanými lidmi se po kolejích dopravíte do poklidné krajiny, kde má stále ještě hlavní slovo příroda.

Text: Tomáš Rezek

Na libereckém nádraží se posadíte do moderního motoráku RegioSpider, který vás údolím Lužické Nisy doveze do Jablonce n. N. V této části trati poutají pozornost hlavně památky, jako např. šedesátimetrová zauhlovací věž ve Vratislavicích. Dlouho vede souběžně se železnicí nejdelší meziměstská tramvajová trať u nás, postavená mezi Libercem a Jab-

loncem v letech 1947 až 1953. Za Jabloncem už vlak musí překonávat zvlněný terén tunely a po mostech a u Smržovky také po viaduktu, který patří k nejkrásnějším u nás. Nejzajímavější část trati vás ale teprve čeká. Mezi Tanvaldem a Kořenovem musí vlak zdolat převýšení 235 m a vypořádat se se stoupáním až 58 promile. Dříve si lokomotivy dokázaly poradit s náročným profilem jen pomocí ozubeného hřebenu mezi kolejemi. Dnes jsou tři

ozubnicové úseky o celkové délce 4,43 km už jen technickou památkou využívanou pouze při nostalgických jízdách, protože moderní výkonná vozidla zvládnou zdolat stoupání i klesání bez ozubnice. Kochání se nad zalesněnou horskou krajinou plnou malebných roubenek vám několikrát přeruší tunely. Nejdelším, 940 m dlouhým Polubenským tunelem projíždí vlak mezi Kořenovem zast. a železniční stanicí Kořenov. Z Kořenova si to

Smržovský železniční viadukt

← → Smržovka – Smržovka-Lučň

Nad údolím Smržovského potoka se klene mohutný viadukt, postavený v letech 1893–1894. Patří nejen k nejvýše položeným u nás, ale díky souladu s okolní krajinou také k nejhezčím. Viadukt tvoří devět mostních oblouků na čtyřbokých pilířích vystavěných ze žulových kvádrů. Dlouhý je 123,5 m a vysoký 26,5 m. O kvalitě práce našich předků svědčí to, že viadukt byl poprvé opravován v roce 2008, až po více než sto letech od jeho uvedení do provozu.

21
km

Riedlova hrobka v Desné

← → Desná-Riedlova vila – Dolní Polubný

Stavbu železnice z Tanvaldu do Kořenova a její napojení na pruské dráhy prosazoval na přelomu 19. a 20. století především Josef Riedel, majitel skláren v Desné. Zatímco Riedlova vila, v níž je muzeum a kulturní a informační středisko, je skryta za stromy, areál skláren a hlavně Riedlovu hrobku stojící na svahu nad obcí Desná uvidíte z vlaku dobře. Pseudogotickou kapli s kryptou vybudoval v letech 1889–1890 známý liberecký stavitel Adolf Bürger.

29
km

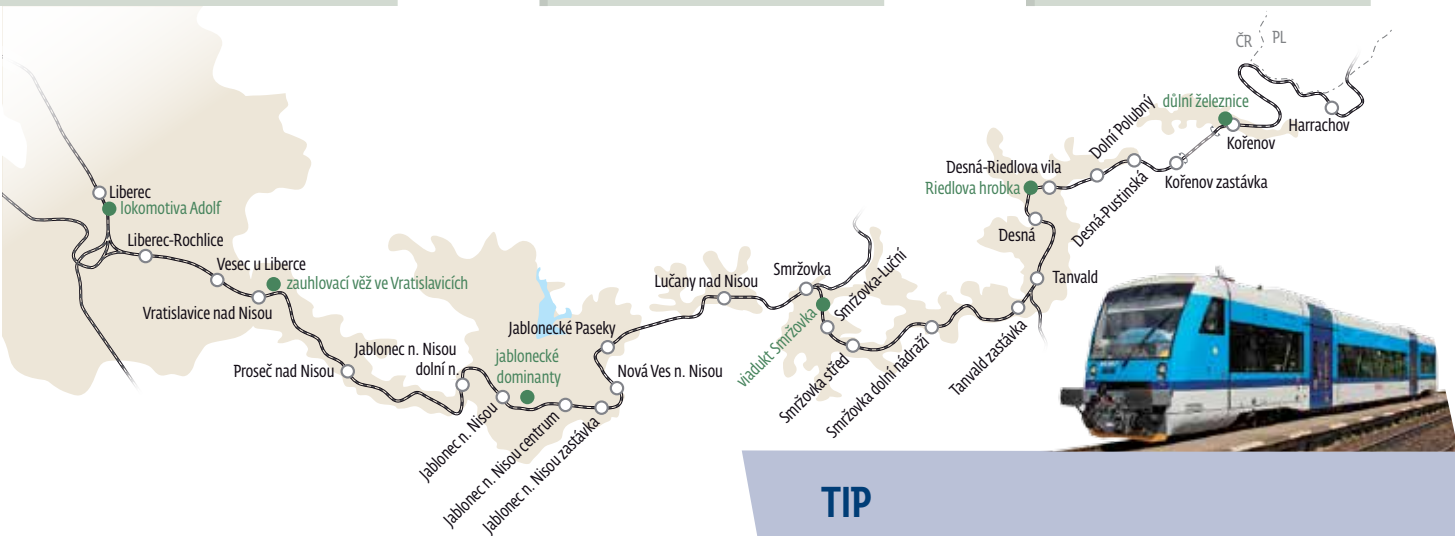
Důlní železnice v Kořenově

← → Kořenov zast. – Kořenov

Na nádraží v Kořenově si můžete prohlédnout expozici Muzea ozubnicové dráhy. V únoru a březnu je otevřeno denně kromě pondělí od 10 do 17 hodin. Součástí muzea je důlní železnice o rozchodu 450 mm. Důlním vláčkem se mohou zájemci svést při akcích pořádaných Železniční společností Tanvald, která muzeum provozuje a stará se o záchranu a popularizaci ozubnicové trati. Její zásluhou byla mj. na kořenovském nádraží opravena zchátralá výtopna.

34
km

vlak zamíří do Harrachova, který je poslední zastávkou na našem území. Údolí řeky Jizery, která odděluje Jizerské hory a Krkonoše, překoná po 25 m vysokém a 116 m dlouhém železničním mostě, pak zajede do esovitého Harrachovského tunelu a zanedlouho už je v cíli – na harrachovském nádraží v osadě Mýtiny. Některé motorové vlaky dál pokračují do Polska a končí až v polské Sklářské Porubě. ■

TIP

Rádi byste se svezli vlakem až do Polska, třeba do Jelení Hory? Využít můžete některé z výhodných nabídek Českých drah pro cestování vlakem v polském příhraničí. Pro takový výlet se hodí například jednodenní jízdenka **EURO-NISA-Ticket**. S ní lze cestovat kterýkoli den v týdnu po Euroregionu Nisa, tedy po Libereckém kraji, na Šluknovsku, ale také v polském příhraničí nebo v části Saska, a to nejen po železnici. Mapu platnosti jízdenky a seznam zapojených dopravců najdete na www.cd.cz (Vlakem do zahraničí – Jízdenka – Přímou na vlevo) nebo na www.zvon.de (stránky i v češtině). Jednodenní síťová jízdenka EURO-NISA-Ticket se prodává pro jednu osobu za 160 Kč nebo pro dva až pět cestujících bez ohledu na věk za 320 Kč. Kompletní nabídku pro cestování v polském příhraničí najdete na www.cd.cz (Vlakem do zahraničí – Cestování v příhraničí – Cestování v příhraničí s Polskem).

SKLÁŘSKÁ PORUBA ráj lyžařů i mineralogů

V zimě i v létě patří polská Sklářská Poruba (Szkłarska Poręba) k vyhledávaným rekreačním střediskům. Město je nejen dobrou základnou pro túry po horách, ale samo má co nabídnout.

Text: Tomáš Rezek

Už přes rok jezdí z Liberce do Sklářské Poruby přímé vlaky v podobě moderních motoráků RegioSpider. V tomto ročním období je polské příhraniční městečko v obležení lyžařů. Ti míří hlavně na svahy hory Szrenice (česky Jínonoš), kde se nachází pět různě obtížných sjezdovek. Příznivci bílé stopy vystupují z vlaku už v Jakušicích (Szkłarska Poręba Jakuszyce), které jsou vyhlášeným centrem běžeckého lyžování. Na přelomu února a března se v Jakušicích koná už 41. ročník Piastovského běhu (Bieg Piastów), nejstarší a největší masové lyžařské akce v Polsku. Zábavu si užijete ve Sklářské Porubě nejen na lyžích. V centru najdete rodinný zábavní park Esplanda s více než půl kilometru dlouhou bobovou dráhou, která je považována za nejlepší v celém Polsku. S dětmi byste měli zavítat i do místního Dinoparku, v němž je rozmístěno několik desítek modelů dinosaurů v životní velikosti. V zimě se v Dinoparku konají také působivé noční prohlídky s pochodněmi (do 26. února každé úterý a pátek od 17 do 20 hodin).

Vodopád Kamiieńczyka vysoký 27 metrů je považován za nejkrásnější v Krkonoších.

V malebném městečku Sklářská Poruba nechybějí hrázděné stavby, typické pro oblast bývalých Sudet.

Kam se vydat z nádraží?

Od nádraží Szkłarska Poręba Górna, kde končí vlaky z Liberce, vás do centra města nasměruje dřevěný turistický rozcestník. Abyste jinak nebloudili, zastavte se v městském turistickém centru (v ulici Jedności Narodowej 1a), kde získáte prospekty a také vám poradí, kam se vypravit. Ve městě se nachází mineralogické muzeum, v němž je k vidění meteorit Gibeon či dinosaurí vejce z Číny, v Domě Gerharta a Carla Hauptmannů vás seznámí s místními umělci a také sklářskou tradicí, která dala

městu jméno, a při prohlídce interaktivních expozic v Krkonošském ekologickém vzdělávacím centru máte možnost poznat přírodní bohatství hor na polské i české straně. Pokud máte toulavé boty, vydejte se z centra města po červené turistické značce k vodopádu Kamiieńczyka, který je nejvyšší v polských Krkonoších. Pokud nezmrzne, voda tu padá kaskádovitě po třech stupních z výšky 27 metrů. V roce 2007 se u vodopádu natáčelo několik scén pro film Letopisy Narnie: Princ Kaspián. ■

Spojení

Vlakem do Sklářské Poruby

Z Liberce se do Sklářské Poruby můžete svést moderními motoráky RegioSpider. Kromě pohodlných vlaků nabízejí České dráhy pro cestování do Sklářské Poruby také cenově zajímavou nabídku MPS (Malý pohraniční styk) Jakuszyce. Například jízdenka MPS Jakuszyce z Liberce do stanice Szkłarska Poręba Górna stojí 90 Kč. Více na www.cd.cz (Vlakem do zahraničí – Cestování v příhraničí s Polskem).

